

[Nathalie Lind.]

nu blive ført ud i livet, og vi har lagt megen vægt på, at der kommer et resultat ud af dette.

Jeg tror også, at vi i et udvalgsarbejde kan have brug for at få en nærmere drøftelse med regeringen og med den ansvarlige minister om, hvornår et sådant udvalgsarbejde, som ministeren omtalte i forbindelse med administrationsrådet, kan være færdigt, og hvilke konkrete erfaringer, hvilke slutninger man vil drage og drager i praksis, når man fremsender ansøgninger til finansudvalget f. eks. Det er jo ikke ret længe siden, der var en sag fremme, der drejede sig om, at ministeriet for offentlige arbejder ville købe en ejendom i Ballerup, og det fremgik af nogle sætninger i aktstykket, at senere ville man opføre en nybygning på denne ejendom til brug for statens frimærketrykkeri. Da benyttede finansudvalget lejligheden til at spørge ministeren for offentlige arbejder, om der var andre områder inden for hans embedsregie, hvor man kunne overveje en udflytning, bl. a. blev der nævnt blankettrykkeriet, som trykte girokort f. eks. Jeg ved, sagen er ikke afgjort endnu, men jeg tror, at en bevidst holdning og en bevidst vilje til udflytning i de tilfælde, hvor det er muligt at foretage en udflytning, altså i de tilfælde, som økonomi- og budgetministeren nævnte, hvor det ikke er absolut nødvendigt, at en administration ligger i hovedstadsområdet, er nødvendig; ellers tror jeg ikke, vi overvinder de betænkeligheder, der jo altid vil blive fremført, når man vil ændre ved noget bestående.

Hvis der var et punkt, hvor jeg mærkede en anelse af en lidt anden opfattelse, og hvor jeg måske nok mener at det forslag, vi har fremsat her, har tendenser, der tiltaler mig mere, så var det i nogle udtalelser fra økonomiministeren og hr. Camre om, at det var en forudsætning for udflytningen, at den skulle ske til regionale vækstcentre. Men det skal debatten nok ikke dreje sig om i dag; det varer jo ikke så længe, så kommer der en debat her i tinget om en lokaliseringspolitik, det er vi jo flere partier der allerede har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om.

Jeg kan altså på venstres vegne anbefale, at vi går ind i et positivt udvalgsarbejde om det foreliggende forslag.

Svend Haugaard: Som det allerede er nævnt, besluttede den tidligere regering, at enhver sag om nye lokaler til statsinstitutioner skulle forelægges økonomiudvalget til en bedømmelse af, hvorvidt de pågældende institutioner var udflytningsegnede. Ud fra denne indstilling er der sket flere udflytninger, og endnu flere er planlagt. Forslaget, som vi debatterer her, er et udtryk for vilje til at forfølge denne linje.

Der er naturligvis mange hensyn at tage, i det øjeblik der skal træffes beslutning om en udflytning. Der er hensynet til en rationel administration; det vil næppe være særlig rationelt at udflytte dele af Slotsholmen til et sted i Vestjylland. Men der er mange tekniske og forskningsprægede institutioner, som man med fordel kan udflytte, ikke mindst fordi vi har så mange gode hjælpemidler på det tekniske område, fjernskrivere og dataanlæg og lettere trafik og den slags, og vi har formodentlig mere i vente, som yderligere vil understrege, at afstanden ikke længere spiller den store rolle. I øvrigt må vi en gang imellem minde hinanden om, at der er ikke stort længere fra hovedstad til provins end fra provins til hovedstad.

Der er også økonomiske hensyn at tage. Vi må spørge os selv om, hvor fordelagtigt f. eks. bestående bygninger og grunde kan anvendes i forhold til prisen for nyopførte bygninger i provinsen.

Endelig er der naturligvis de personale-mæssige hensyn, dels hensynet til det nuværende personale, dels hensynet til muligheden for at supplere lokalt. Vi må forstå de problemer, der opstår for personalet, hvor virksomheder flyttes. Der er virkelig alvorlige problemer med familier og venskabskreds, med ægtefællers ansættelse, med børns uddannelse osv., og det kan ofte være, som om der opstår en modsætning imellem det principielle ønske om udflytning og så ønsket om at tage videst mulige menneskelige hensyn.

Jeg mener dog, vi kan sige, at de erfaringer, vi har, er ret gode. Provinsen har vitterlig meget godt at byde på. Målt med Københavns alen er det meget billigt at få sit eget hus; der er let adgang til natur og frisk luft, og der er mindre tidsspilde i trafikken, og så er uddannelsesmulighederne i reglen væsentligt bedre, end mange på forhånd regner med.